

SOOI OVER PLOEGWERK BIJ SCOUTS & GIDSEN

Er was eens, niet zo erg lang geleden, en ook niet zo heel ver hiervandaan een kleine boerderij. Op die boerderij woonden een boer en zijn vier zonen, zijn vrouw en haar drie dochters, twee koeien en één schaap. Dat schaap heette Sooi.

De boerderij moest zorgen voor mooie graanvelden, zodat de molenaar lekker meel kon malen. Van dat meel kon de bakker heel het dorp van vers brood voorzien zodat iedereen tevreden was.

De boer werkte dag en nacht gedurende drie volle weken. Dan werd hij ziek. De vier zonen werkten als de boer ziek was, maar ze speelden liever verstoppertje. De vrouw van de boer zorgde dat er elke dag een grote kom soep op tafel stond. Van die soep kon de boer hard werken, dag en nacht. En als de boer ziek was, stopten de zonen met zich te verstoppen. Ze aten soep en werkten, dag en nacht. Als de boer ziek was, zorgden de drie dochters dat hij elke dag propere lakens kreeg. Zo kon de boer slapen, dag en nacht. Als de zonen van de boer verstoppertje speelden, wisten de dochters van de vrouw van de boer de lakens. De twee koeien aten gras en gaven melk om in de soep te doen. En het schaap heette Sooi.

Het schaap, dat Sooi heette, keek naar de boer die dag en nacht werkte, naar de zonen die graag verstoppertje speelden, naar de vrouw die altijd soep maakte en naar de dochters die lakens wisten of lakens ververst. Ze deden allemaal iets en soms werd er hard gewerkt. Soms werd er ook gewoon niet gewerkt. Maar nooit werd er met plezier gewerkt. Toen het schaap bij de koeien op bezoek ging, praatte het over wat er allemaal op de boerderij gebeurde. Samen gingen ze op zoek naar wat er veranderen kon.

Die avond zat iedereen samen rond de tafel om soep te eten. Eén van de twee koeien stelde voor om de volgende dag een nieuw werkschema te volgen. Omdat koeien heel slimme dieren zijn en ook omdat iedereen te moe was om tegen te spreken, werd er instemmend geknikt bij dit voorstel.

De boer zou samen met zijn vier zonen het veld bewerken en de vrouw zou samen met haar drie dochters soep maken en het beddengoed verversen. De twee koeien zouden samen met het schaap, dat Sooi heette, het veld ploegen.

Zo gezegd, zo gedaan en iedereen deed wat afgesproken was. 's Avonds kwam de boer vroeger terug dan anders en speelde voor de gelegenheid met zijn vier zonen verstoppertje. Omdat de soep al klaar was en elk bed van frisse lakens was voorzien, speelden ook de vrouw en haar drie dochters het spelletje mee.

Zo gingen er dagen, weken, maanden en jaren voorbij. Elke avond werd er opnieuw bekeken wie de volgende dag welke taken ging doen. Soms ging de boer met twee zonen en één dochter het graan verzorgen. Het gebeurde ook dat de vier zonen soep maakten en er dan balletjes in verstopten. Maar elke dag werd er verstoppertje gespeeld en nooit meer werd er 's nachts gewerkt. Het graan was het beste in tijden, zodat de molenaar het beste meel kon malen. Van dat meel kon de bakker het beste brood bakken, wat iedereen best tevreden maakte.

En het schaap? Wel, het schaap heette Sooi en het was daar best blij om.

Scouts en gidsen werken samen, werken in teams, ploegjes, patrouilles, nesten, werkgroepen, ... Met andere woorden: we zijn samen sterk in ploegwerk. En we hebben daar goede redenen voor, net zoals Sooi, net zoals je hieronder kan lezen. Zij het dat die redenen en de manieren van samenwerken verschillen van tak tot tak. Daarin zit namelijk een duidelijke groeilijn.

Bij **kapoenen en zeehondjes** ligt de nadruk vooral op het samen spelen, iets maken met zijn allen aanpakken of in groep een ervaring delen.

Kabouters en (zee)welpen leren al samenwerken in nesten en ploegjes, uit die kleine groepen halen zij een stuk geborgenheid.

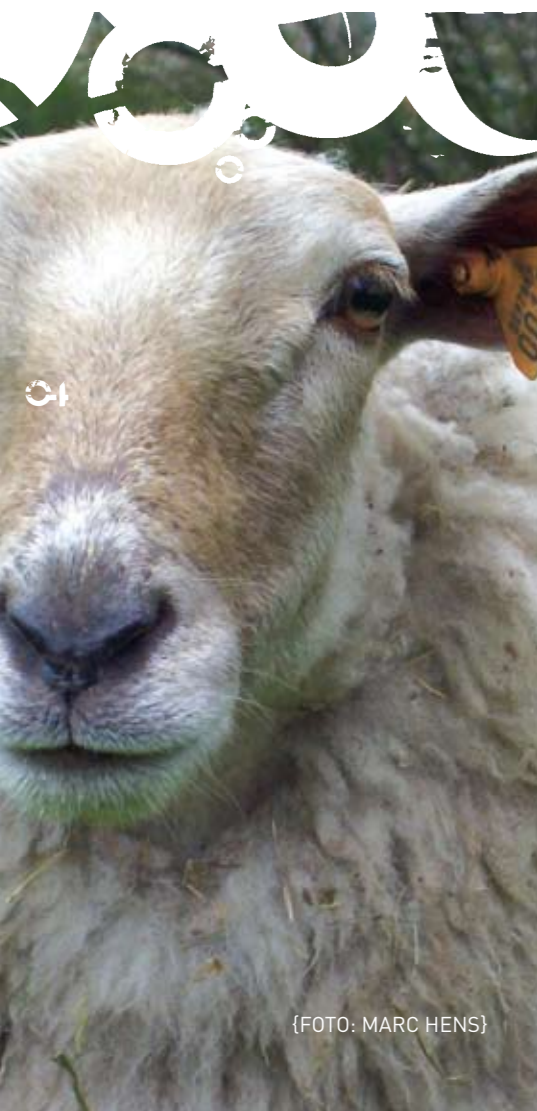
Jonggidsen, jongverkenners werken in patrouilles, **scheepsmakkers** in kwartieren. De driejarige jonggiverwerking maakt dat er verschillende leeftijden samen zitten in zo'n patrouille waardoor ze van elkaar kunnen leren en waarbij ze ook leren om voor elkaar te zorgen. Zo'n patrouille kan dan samen dingen ondernemen en tussen de patrouilles onderling kan een gezonde vorm van competitie ontstaan.

Bij **gidsen en (zee)verkenners** gaat die hele patrouillewerking nog een stapje verder en wordt het werken in kleine groep geregeld afgewisseld met het leren werken in grotere groep. Hier ligt al meer de nadruk op het organiseren van activiteiten en op het uitvoeren van grotere praktische taken. Aandacht en zorg voor elkaar zijn niet onbelangrijk om een thuisgevoel te creëren voor pubers.

Jins en loodsen kunnen dan voluit gaan voor het uitwerken van hun jaarprogramma en kamp met de hele tak. Daarbij bepalen ze ook zelf hoe ze in taakgroepjes bepaalde activiteiten verder uitwerken.

En bij **leiding** ben je dan zover dat je takploeg eindverantwoordelijke is voor de eigen tak waarbij overleg en samenwerking primeren. Daarenboven is diezelfde leiding medeverantwoordelijk voor de gang van zaken binnen de groep. Het blijft nog wel zoeken naar een goed evenwicht tussen persoonlijk belang, het belang van de tak en er zijn voor de groep.

Hoe past dit alles dan in het verhaal van Sooi, het schaap? Misschien is het nuttig om het verhaal, of minstens de laatste paragrafen, te herlezen. Er valt namelijk nog wel iets uit te leren. Al was het maar dat taken samen uitvoeren best leuk kan zijn, zolang het groepje - de patrouille, het nest - niet enkel daarvoor dient, maar ook dient om fun te maken en je thuis te voelen.

{FOTO: MARC HENS}

{FOTO: JORIS BULCKENS}